

SECCIÓN RELIGIOSA

VIERNES 9.—EL SAGRADO CORAZÓN DE JESÚS, Stos. Primo y Feliciano mártires.

SÁBADO 10.—Santas Margarita reina de Escocia y Oliva vg. y mr.

DOMINGO 11.—**X** III. San Bernabé apóstol,

LUNES 12.—San Juan de Sahagun y San Onofre cfs.

MARTES 13.—(Antes †) San Antonio de Padua cf.

MIÉRCOLES 14.—San Basilio ob. y dr. y San Eliseo profeta.

JUEVES 15.—Santos Vito, Modosto y Crescencia mrs.

VICH.—CUARENTA HORAS.—Continúan en la Iglesia de Beatas Dominicas. Pasado mañana empezarán en la Iglesia del Seminario. Las horas de exposición serán: por la mañana desde las siete y media hasta las once y media, y por la tarde desde las seis y media hasta las ocho y media.

DISCURS

DEL MANTENEDOR PRESIDENT, EXCM. SR. DR. D. JOSEPH MORGADES Y GILI,
BISBE DE VICH, EN LA FESTA DELS JOGHS FLORALS.

(Conclusió)

Los poetas ilustres que establecen estas fiestas dels Jochs Florals, ab lo sagell que adoptaren, te donan, honorable Consistori, la norma de la teva tasca y á tothom la fórmula de la vida catalana per llavors, per ara y per sempre: *Patria, Fides, Amor*, son uns conceptes tant lluminosos y comprensius, entesos en son propi significat, que jo veig en ells com una traducció d'aquella altra vida de que'ns parla l'Apóstol Sant Pau, quan nos predica, que en aquest sigle viscam, sóbria, justa y piadosament. La pietat naix de la Fé, l'amor de la patria es un insigne acte de justicia, y la sobrietat significa la espléndida y bella castificació dels efectes humans. Veiau, donchs, ara com jo, Bisbe, puch entremij de vosaltres parlar de Patria, Fé y Amor, y fer una especie de consagració del vostre lema, recordantme de las ensenyansas del gran Apóstol de las naciones. Lo ver amor, la piadosa fé y'l patriotisme son virtuts eminentment cristianas, y consistint la aspiració suprema dels que havem rebut la revelació de Cristo en la veritat, no pot deixar de lograrla qui segueixi la ensenyansa continguda en los conceptes que forman la llegenda de vostre escut, si fent com Tobías no'ns apartem del camí. Y si sempre ha sigut difícil trobar la veritat social, més ho es ara: passam temps excepcionalment crítics; está en la conciencia de tothom que la societat actual va fent una evolució radical; que existeixen vigorosas corrents intellectuals y socials, obehint sens dupte un manament de la Providencia, y que volerlas resistir fora una temeritat censurable. Donchs lo treball sobre la societat es avuy més convenient que may per tot home de bona voluntat, com acaba de dirnos Lleó XIII; y aquesta activitat regionalista en que tots prenem part, cooperará, ben entesa, á la recta direcció del moviment social, que s'imposa. Travellem sempre ab fé y constancia sens traspasar may las lías de lo lícit; recordem la sentència revelada de que la Veritat nos fará lliures, cerquem la veritat per medi de la Fé, que es la que dona la gran victoria sobre del error, que tant fácilmente lliga á la pobre inteligencia humana; cerquem la veritat en l'Amor per medi de la pureza en las costums y ab la constitució de la familia sólidamente cristiana; cerquem la veritat en la Patria, sempre forta, quan s'inspira en la equitat y justicia, se deixa d'utopías pera atendre las verdaderas necessitats y aspiracions rahnables dels pobles, y que extenen una bona, honrada, recta é imparcial administració per tots los organismos socials, li doni sanitat y felicitat de vida; cerquem la Veritat seguint á Aquell que, essent la Veritat substancial, pronunciá en lo mon aquella sentència, qual resso encara retruny avuy per totas las naciones civilizadas, aquella sentència que á tots vosaltres, senyors, més d'una vegada en las horas d'amargura, d'obscuritat d'esperit y de flaqueza de voluntat, vos haurá aconsolat ab la dolsura inefable que respira "Jo só lo camí, la veritat y la vida".

La veritat vos fará lliures, digué Jesucrist: donchs bé, pera esser grans ciutadans y fins grans sants, y pera constituir una gran nacionalitat no necessitam res més que la veritat en la llibertat, y la llibertat en la veritat en tots los rams. Compregueuho be: la veritat verdadera, y la veritat ab que'ns lliura Jesucrist: la veritat en la Fé, que'ns fará invencibles per sa eficacia intrínseca y la indomable unió que produheix entre tots los que la professan; la veritat en l'Amor, que'ns fará honrats y modestos, santificant las relacions socials, formant familias cristianas com las que tots havem conegut y qual reproducció devem proposarnos; la veritat en la Patria, que'ns fará ciutadans suferts y pacients, heróichs y dignes, recordant que tota autoritat prové de Deu, que es nostre pare, y per lo tant, que tots los que d'ella se revesteixen deuen tenir en compte que la exerceixen sobre fills y no sobre esclaus de cap mena, perque té de tenirse present que no tots los esclaus portan cadena, y que hi ha argolla y grillons més odiosos, més perjudicials y més contraris á la llibertat humana que'ls de ferro de la Edat mitja y los que'ns esgarrifan en los presiris: y son los que empresonan l'ánima y matan sas energías. La veritat en la llibertat y la llibertat en la veritat fins al sacrifici de si mateix, fins á la mort, segons aquella fórmula de Sant Agustí, tant poch coneguda y encara menys practicada, ab la qual dirigintse á Deu, que es la mateixa veritat eterna, li deya: "Aixís veja pera que mória; aixís mória, pera que veja". *Sic videam ut moriar; sic moriar, ut videam.*

Lo vostre programa, donchs, es complert; puix que abraça al home en totas sas relacions divinas y humanas, y sens dubte que per sa excelencia haveu obtingut la influencia que exerciu en la societat, de la qual es bona prova la decidida protecció que vos dona l'Excm. Ajuntament de la ciutat que es la més genuina representació del poble; la presencia de

las dignísimas Autoritats superiors de la Ciutat, Provincia y Principat, y Corporacions ilustres, y l'espectacle d'un poble que cada dia posa més afició á una festa que mira ja com á propia seva: y com la llengua vos es deutora de la sua rehabilitació, essent, gracias al vostre esforç, conreuada y tractada ab dignitat, y com la llengua es lo verb del poble, devem esperar que la restauració d'aquella es signe y pronóstich del restaurament del poble catalá. Sia la restauració de nostra parla veritable; servesca'l nostre idioma, no pera deshonrar á Deu ni afrontar la patria; sia'l medi noble d'alabar á Deu, de cantar las excelencias de la terra, lo dols vincle de caritat que unesca'ls esperits del nostre poble: perque si per aixó no hagués de servir, ans que perfeccionar la llengua catalana valdría més suprimirla y oblidarla, á fi de que ni Deu ni la patria rebessen afront de una llengua consagrada desde sigles á son servey ab una grandesa que'ns ha donat tanta gloria, per tot lo mon ahont triomfant s'es passejada.

Recordeuvos sempre, poetas y lletrats que m'escoltau, de aquella divinal sentència que diu: "Lo que l'home sembla, alló collirà," y alashoras tota aquesta activitat del nostre renaixement produhirá fruyts saborosos que alimentaran l'esperit del poble, li donaran sava vital, potencia y fecunditat pera grans empresas. Algú ha dit que quan un poble es digne d'una cosa, si no li donan se la pren. Mes jo dich: que quan un poble es digne d'una cosa, en realitat la obté. Pot tardar més ó menys, pero la obté: Sí. Los pobles, generalment parlant, tenen lo que mereixen. Com á diferencia del individuó no tenen responsabilitat personal ni destí ulterior després d'aquesta vida, regint, no obstant, sobre ells lo mateix que per los individuos la inexorable lley de la expiació, de la qual ningú s'escapa en mérits de la responsabilitat moral, y'ls eterns principis de justicia, segons los quals, qui la fa la paga; sa finilitat te de cumplirse en aquest mon y's compleix d'una manera inexorable: la virtut, ha escrit M. Le Play, fa'ls pobles heróichs: lo vici acaba ab ells y'ls arruina. Però recordeuvos de que las intemperancias y las precipitacions poden allargar y fins impedir la consecució de lo que'ns proposem. No oblidem may aquella máxima de que: "L'home's belluga y Deu lo mou," y "Que no's mou fulla que Deu no vulla:" que es com si diguessem, que l'home no ha de crear las edats, com diu lo Profeta Rey, sinó acceptarlas, encaminarlas y dirigir las ab sa laboriositat y concurs noble y leal, y que apenyarse en lo contrari, es com pretenir deturar la corrent dels rius, pera que eixintse de mare destruixin tot lo que á son pas s'oposi.

Sempre havem sentit á dir que son més temibles los enemichs de casa que'ls de fora. No sia, donchs, que fassem més mal á nostra causa'ls mateixos catalans que'ls enemichs frants y declarats, los quals s'estrellaran sempre que'ns trobin dignes y ben units. Per resistir los vicis dels demés y oposarse á sas faltas, no hi ha com tenir virtuts propias y una vida ben correcta. Diuen que la unió es la forsa, y en aquest cas es la salvació; y si al defensar la nostra idea sabem desfernos de las travas propias, suavizarem molt y molt la duresa de las que no podem evitar encara, y acabarem per lliurnarnos completament d'ellas, seguint los camins de la justicia y prudencia.

Si volem conseguir, donchs, lo fi que'ns proposem, que es la exaltació de nostra aymada Catalunya, inspirem nos sempre en ellas y en la temperansa, virtut aquesta tant propia de la nostra rassa, tinguem sempre los ulls fixos al cel per rébrerme llum y virtuts per poder fer als homes tot lo major bé possible; y alashoras dominarem per medi de la simpatia: llassos de benevolencia'ns lligaran ab las regions germanas, que despossehidas de tota prevenció, veuran en lo poble catalá lo centinella fidel que la Providencia ha col·locat á las portas de la Patria pera defensa de la integritat nacional, punt de confiança que tantas vegadas ha sagellat ja ab sa propia sanch: alashoras veuran en lo nostre poble la activitat, la inteligencia, lo treball y'l sacrifici, que sent profitosos á tothom, serveixen á la gloria y al benestar comú de nostra mare.

Que la invicta y castíssima Santa Eularia ab son exemple é intercessió escampi en lo nostre poble la pietat y la virtut; que'l nostre compatriot Sant Ramon de Penyafort'ns ilumini ab sa prudencia y sabiduria; que'l valeros Sant Jordi'ns infundeixi la forsa necessaria pera sostenir la batalla de la vida; que Patrons tan ilustres y tan identificats ab nostra terra'ns dongin valor pera sacrificar fins nostra vida, si aixís convé, que tant y més val nostra comuna Patria y nostra idolatrada Catalunya.

FIESTAS DE RIPOLL

Se ha ultimado ya el programa de las fiestas oficiales que se celebrarán en Ripoll con motivo de la inauguración de las obras del Monasterio y consagración de la Basílica de Santa María.

El día 30 de Junio, al medio día, un repique general de campanas y una pasa-calle por las músicas anunciarán las fiestas. A las seis de la tarde, tendrá lugar en la iglesia de San Pedro el acto de preparación de las Santas Reliquias que se depositarán el día siguiente en los altares de la Basílica. Después del rezo y ceremonias prescritas por las sagradas rúbricas, uno de los Prelados que asistirán á las fiestas, explicará á los fieles la significación é importancia del acto de consagración, que se verificará el día primero de Julio, á las ocho de la mañana por el Excmo. é Ilmo. Sr. Obispo de Vich y otros dos Prelados. Con la Basílica se consagrarán los ocho altares levantados en la misma.

Por la tarde del mismo día, á las seis, se irá en procesión desde el Monasterio á la iglesia de San Eudaldo á recoger y acompañar á la citada Basílica los restos de los Condes Vifredo el Velloso; Ramón Berenguer tercero, el Grande; Rodolfo; Tallaferro, su hijo Guillermo, el Craso, y su nieto Bernardo, y Ramón y Beltrán Desbach. Después de este acto, se cantarán solemnemente completas á toda orquesta.

El día 2, á las siete de la mañana, el Excmo. é Ilmo. Sr. Obispo de Vich celebrará la Santa Misa en el altar del Santísimo Sacramento y administrará la Sagrada Comunión, dejando ya en el altar la Santísima Reserva. A las nueve y media, se llevará procesionalmente á la Basílica la venerable